

סמל דיין דוד

3305182

בן מירה ושמעון

נולד ב- 22.6.1960

התגייס לצה"ל ב- 31.10.1978

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- 7.1.1982

בעת מילוי תפקידו.

דיין דוד,

בן מירה ושמעון, נולד ביום כ"ז בסיוון תש"ך (22.6.1960) בקריית מוצקין. דוד למד בבית-הספר היסודי והתיכון בקריית מוצקין, במגמה הומנית. הוא השלים י"ב שנות לימוד.

באוקטובר 1978 התגייס דוד לצה"ל. הוא ביקש להתנדב ליחידה מובחרת, עבר אימוני טירונות ושירת בחיל-הרגלים. דוד השתלם בקורס נהיגה ובקורס מ"כים, ובאפריל 1980 הועלה לדרגת רב"ט.

כשסיים את שירות החובה שלו, התנדב דוד לשרת בצבא הקבע. הוא הועלה לדרגת סמל, וכעבור חודשים אחדים הועלה לדרגת רס"ל.

ביום י"ג בטבת תשמ"ב (7.1.1982), יצא דוד עם טור נגמ"שים לאימון בשטח, בכביש קלעה-מסעדה גרמת הגולן. הוא נהג באחד הנגמ"שים בכביש צר ועקלקל, לפתע סטה לשולי הכביש, התהפך ונפל לתעלה. בתאונה נמחץ דוד למוות. בן 21 שנים הוא היה במותו.

דוד הובא למנוחות בבית-הקברות הצבאי בחיפה. הוא השאיר אחריו הורים ושני אחים.

מפקד יחידתו כתב עליו במכתב תנחומים למשפחתו: "האסון אירע כשפלוגתו של דוד יצאה לאימונים. כתמיד, גם בפעם הזו התנדב ליצאת לאימונים ולהטיל על עצמו תפקידים אחרניים, על-מנת להקל על חבריו, חייליו ומפקדיו. במשך כל שירותו הצבאי - בתחילה כחייל ולאחר מכן כמפקד כיתה וכסמל ורב סמל - תמיד מילא דוד את תפקידו מתוך אהבה, דאגה ומסירות לחיילים".

משפחתו תרמה לזכרו גביע הנושא את שמו של דדי ז"ל, והמוענק בכל שנה בסיום טורניר כדור-יד לתלמידי תיכון.

חטיבת גולני ב'מלחמת לבנון' (1982-1985)

מסתיו תשמ"ג, (אוקטובר 1982), ועד קיץ תשמ"ה, (יוני 1985) במשך שלוש שנים קשות, חיילי חטיבת גולני נטלו חלק ב'מלחמת לבנון' והשתתפו בתהליך הפינוי הממושך של צה"ל מדרום-לבנון. חיילי גולני, בפיקודם של אל"מ עמנואל הרט (1982-1984) ואל"מ צבי פולג (1984-1986), ניהלו מאבק עיקש ועקוב מדם ב"טרור הפלסטיני" מחד גיסא וב"טרור השיעי" מאידך גיסא. היתה זו תקופה קשה של פעילות מבצעית, פעולות בט"ש ומנע, שגדת כוננות גבוהה ו"אצבע על ההדק", כאשר "ילדי האר.פי.גי", "מטעני-הצד" ו"מכונות-התופת", גבו מחיר דמים יקר מכוחות צה"ל בדרום לבנון. חיילי גולני, יחד עם חיילי צה"ל האחרים, נסוגו תחילה לקו האוול, לאחר מכן לקו הזהרני והחזיקו בו. לבסוף חזרו בתחושת הקלה לקו גבול הצפון ו'לרצועת הביטחון', שהוקמה מצפון לו. חיילי גולני, כמו חיילי צה"ל האחרים, יצאו ל"חופשת-מולדת" במשפחות "ספארי", או בדרך האוויר, במסוקים, למנחת מיוחדת שהוקם ליד מפקדת החטיבה ב"מחנה שדגא". במשך כל תקופת 'מלחמת לבנון', תוך כדי מאבק מתיש, יומיומי, בשטח בנוי מאוכלס בצפיפות, המשיכו חיילי החטיבה להתאמן ואף הצליחו לשמור על רמה מבצעית, משמעת וגאווה-יחידה. לאחר שפינו חיילי צה"ל את דרום-לבנון (קיץ 1985) והסתיימה 'מלחמת לבנון', הצטרפו חיילי חטיבת גולני לכוחות נוספים בפיקוד הצפון במאמץ להגן על 'רצועת הביטחון' ועל ישובי הגליל מפני חדירות ופיגועים של ארגוני-המחבלים.

סריקה אחר מחבלים בשטח פתוח.

בכפר נטוש ב"רצועת הביטחון".

צבא הגנה לישראל

יחידת ד.צ. 02773

כד' טבת תשמב

17 ינואר 1982

משפחת ד"ר דוד היקר:

בבכתי היקר סמל דוד ד"ר, דדי ז"ל מצא את מותו ביום -
7 לינואר 82 - יג' בטבת תשמב'.

האסון ארע כאשר הפלוגה של דדי יצאה לאימונים, הרכב בו נהג
דדי סטה מהכביש והתהפך.

כתמיד גם בפעם זו התנדב דדי לצאת לאימונים ולהטיל על עצמו
תפקידים אחראיים על מנת להקל על חבריו, חייליו ומפקדיו.
לאורך כל שרותו הצבאי - בתחילה כחייל, לאחד מכו"כ וסמל
מדלקה ולאחרונה כשחתם קבע כרס"פ (רב סמל פלוגתי) - תמיד
מילא את התפקיד מתוך אהבה, דאגה ומסירות לחיילים.

בזכור תמיד את דדי כחייל מרכזי בפלוגה הממלא את המוטל
עליו בנאמנות רבה.

קבלו את תבחרמי רבנים בשם כל מפקדי וחיילי הגדודה.

יהי זכרו ברוך

מרטי מזרחי, סא"ל

מפקד היחידה

מטפתח דיין היקרה

צבא הגנה לישראל

מודיע בצער רב כי יקירכם

ק/3305182 סמל דיין דוד, ז"ל

נספה בתאונת אימונים

ביום יג' בטבת השמ"ב - 7 בינואר 1982

על נסיבות האסון יימסר לכם על-ידי מסקד
מיחידתו.

אחכם באבלכם הכבד

אורי לוסקי, רב-סדרן

בטס השליש הראשי

השלישי גבי. היה יותר יחיד, חט היה אל שנית וסוף כמו לאו בדר סוף וסוף.
 איו נלמדי שלום ורצו לשים אדיו, לפיכך לא אקום להיעזרי אדיו
 בקריה, גבי היה כשר שלם והשגיר אליו אמונתו באדם.
 כלהגדתי לביהם היסודי, לביס תכין וקצת הסדרה של אפקין, הינו מתקנה
 תמיד באותו אלפס: "אתה זה של גבי"??
 גבי אדם יחיד היה רחוק מצדן, אך הוא היה אקופס אלא של חסדו ושל
 צדק פארהם הביס שיהיה אדם קליל מאד ללא אמת אלא רק היה
 אדם שלם והנה נלמדו אלא את גבי.

גבי חנה נחמה אבהיה והתורה וספוט בית כאלו ליתק תפוחות חכמה
 להיעזר לרפי סוד של אלוהים בתו הסדר התכונים בארץ.
 לא היה רחוק ומה שלם הכיר את פניו, הוא היה מתנבס ל אתו לפיכך
 ורלביתו אלו. איו צורך אותו אגד לבס' ביו הקוף בעקסיוס קצרים
 וספוט, כאלו החלפה ברוקה של החתך ותיק שמו קטן לטעיה היחיד בו
 אתה מתברר אתו וט.
 הוא יסב בסוף אמה בשלם אוחל בתחילו וספוט. אין ספק למהו בו
 פוטנציאל קטן ללא אלוהים אך הוא לא ניצל אלו, אלא" כן ניסו והואם לבס'
 לו עמו שלום ושלום ורז. הוא ניסד ושלם, אך לא החליק אלא יותר
 אלהו יום.

היום החלוקן שלף ללא אלוהים, נכסד החתירה של, ולחמדה ל' אוח' שחטא לויח
 את גבי שלום ליום. הוא והציה את עצמה שלם חמדה וחזרת שליו נשיתיוס.
 החלפתו חצי שנה היה כזה: "אזכר ל' לילולת פיה אה של גבי, ל' זה"??
 הודתי את יפוי במענה קלה וכל בחינת אמה שנתה לא מאלו אהכיר
 אמי היה מקוה עליו אהיה על פחות אלא ופוי. פיה על חמדה

כשגיד בלתי נורמלי צדדית למוח, גורם להיווצרות אבנים במוח, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו.

כשגיד ממוח, צדדית, גורם להיווצרות אבנים במוח, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו.

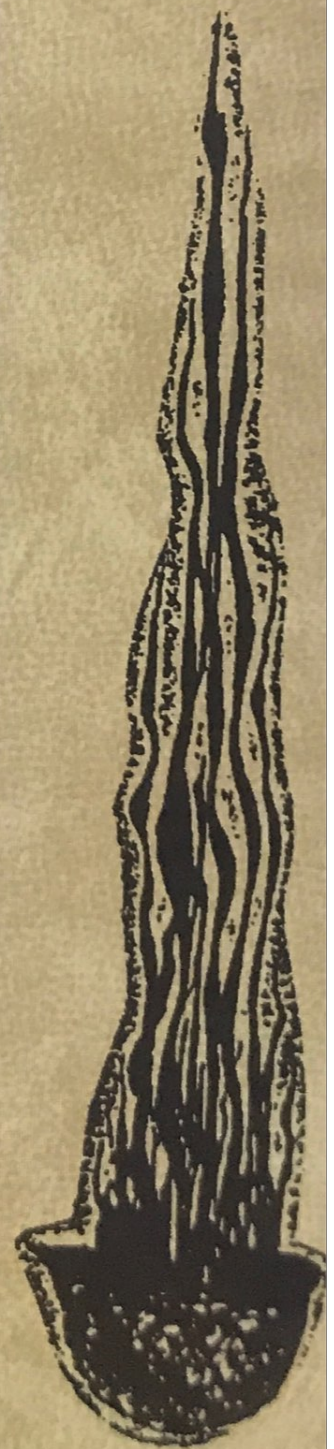
התחילתו של המוח, גורם להיווצרות אבנים במוח, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו.

אם יש סוגי המוח, קשה להגיד מהו המוח, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו.

המוח הוא חלק מהמוח, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו.

אם המוח הוא חלק מהמוח, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו.

זהו המוח, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו, אבנים אלו הן חלק מהמוח עצמו.

באם אתמצת את תקופת חייו הקצרים נגלה שדדי היה יוצא דופן בכנותו, בישרו ובאחריות לבצוע דברים שהוטלו עליו לכן חבריו הרבים בבית הספר התיכון, באגודת הספורט וביחידתו הצבאית אהבוהו.

זכרני שיחות והיכוחים שניהלנו ביננו בתקופת לימודיו בתיכון שהיו בדרך כלל שקטות היה משתדל לקבל את דעתי בתנאי ששוכנע בהסברים ורק במידה שהתחייבותו לתפקיד שהוטל עליו לא תפגע.

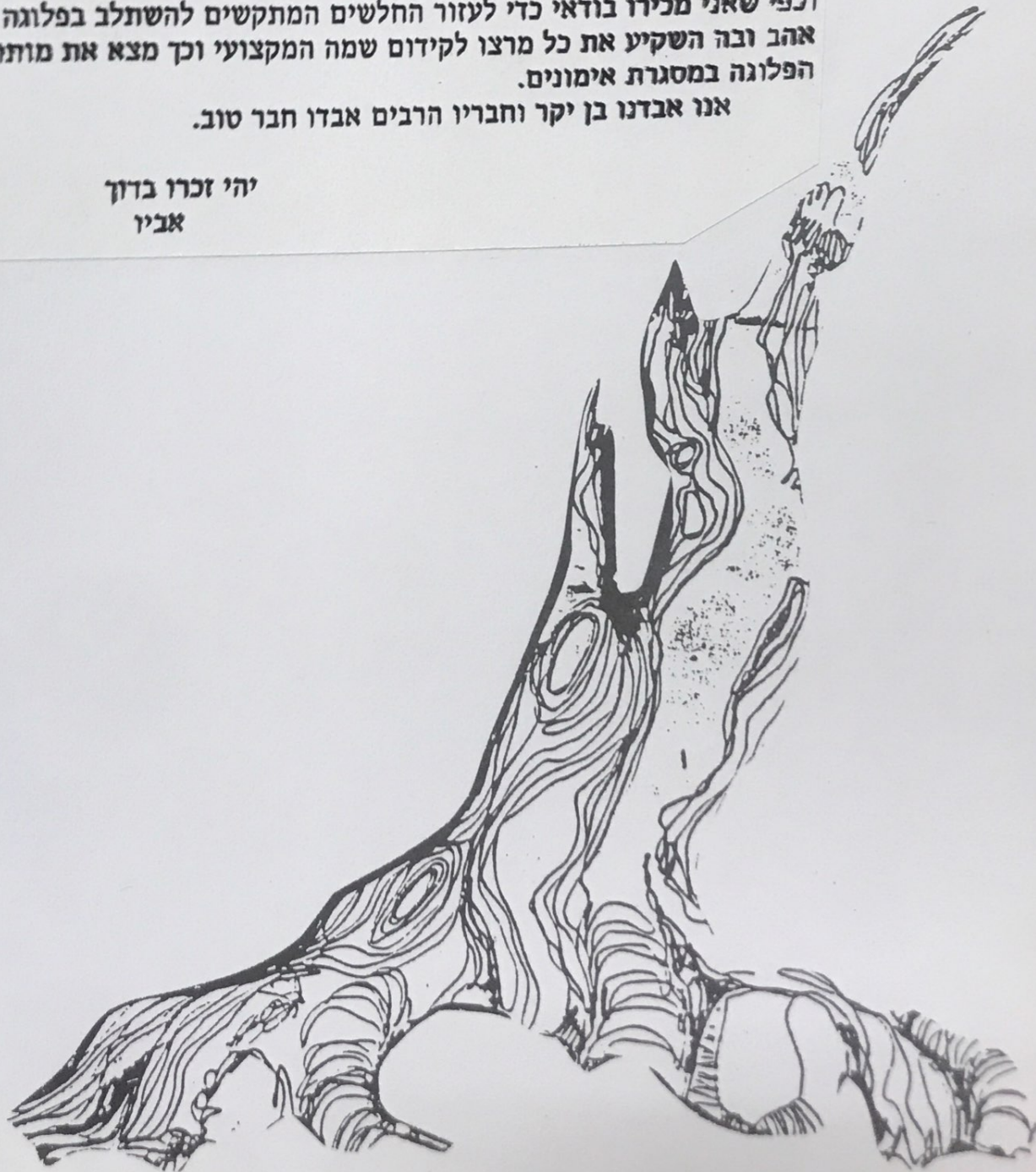
אני שידעתי שנפשו לא ללימודים אלא לעבודה הכרחתי אותו לסיים את בית הספר התיכון אף על פי ששנינו ידענו שהישיבה בכתה והלימודים אינם לרוחו. לי הספיקה המסגרת והחברה בה הוא נמצא והחובות המוטלות עקב כך כדי לתת לי סיפוק שזמנו לא עובר לריק וכבחור אחראי ישתדל להעביר את הזמן בצורה יעילה ומועילה.

דדי אהב את העבודה ונהנה ממנה ומהאחריות שהוטלה עליו לביצועה לכן תמיד אהב לעבוד בחופשות, מעבידיו אהבו לקבלו ברצון והטילו עליו אחריות לנהל ולפקח על עובדים.

דדי מסבעו היה בישן וסגור בנפשו בעיקר כלפי הוריו כך שסיפוריו על הקורות אותו בתקופת שירותו אנו יודעים מעט אך אנו הרגשנו בחופשותיו את הקשיים הפיסיים והנפשיים שעברו עליו ביחידתו הצבאית כדי לבצע את המוטל עליו וכפי שאני מכיר בודאי כדי לעזור החלשים המתקשים להשתלב בפלוגה שכה אהב ובה השקיע את כל מרצו לקידום שמה המקצועי וכך מצא את מותו בתוך הפלוגה במסגרת אימונים.

אנו אבדנו בן יקר וחבריו הרבים אבדו חבר טוב.

יהי זכרו ברוך
אביו

לזכרו של דדי דיין

בשבוע הראשון שלי בפלוגה יצא חלק מהמחלקה לתרגיל נגמיישים. ביום שישי יצאנו הביתה, כשהגענו ביום ראשון לפלוגה פגשתי את דדי שסיפר לי שהוא נשאר במאהל בשבת כי הוא נתקע עם הנגמיישים ברמפה ולא היה שום רכב שיצא אח"כ מהגדוד. זו היתה החיכרות הראשונה שלי עם דדי וסיפור אופייני של אחריות אישית. אגב, זה לא גרם לו להפסיק לנסוע עם המובילים.

לאורך כל השירות שלנו יחד הוא תמיד נתן הרבה הרבה מעל למח שהיה צריך. זה בלט בקורסים שדדי עבר, בד"כ שולחים חייל לקורס כדי שילמד תפקיד חדש. דדי דרך קבע נשלח לקורסים, פשוט כדי לאשר רישמית את התפקיד שכבר מילא בהצלחה.

מראש ידענו שדדי הולך להיות סמל. באחד השלבים הוא פשוט בלט על רקע ה"ראש הקטן", הרובאי. נדיר מאוד שרובאי יעשה משהו מיוזמתו. בד"כ צריך לבקש כמה פעמים עד שמשהו יז. דדי לעומת זאת סירב לשחק את ה"ראש הקטן", הוא תמיד אהב להיות במקום שמארגנס דברים ומזיזים כלים וכו'. בסוף אותו אימון נשלח דדי כמונן מאליו לקורס מ"כים, הוא חזר אחרי זמן קצר, עם סיפור שמצאו אצלו בעיות רגליים חמורות. דדי היה אחד הבודדים בצבא שעבר קורס משי"קי מרגמות בלי לעבור קורס מ"כים.

באימון קיץ 80 דדי כבר תפקד כמשי"ק. לי ולאחיו שהיה אז סמל ועם רגל אחת בקורס קצינים, היה ברור שלמרות שדדי לא עבר קורס מ"כים הוא הולך להיות הסמל הבא.

כדי ללמוד לנווט דדי הסכים לוותר על רגילה וללכת עם אלון להכנה לקורס קצינים.

הרובאים לא קיבלו את דדי כל-כך בקלות כסמל. הוא היה צריך לעבור את טבילת האש שלו אצלם. בסך הכל זמן לא רב לפני כן הוא היה רובאי יחד, תוך זמן קצר החיילים ראו שהעניינים מתנהלים הרבה יותר טוב כשדדי נמצא מאשר כשהוא יוצא לחופשות.

דדי השקיע את הנשמה שלו בתפקיד. נושא של שעות עבודה לא היה קיים אצלו. חוסרים לא היו במחלקה כשדדי היה סמל. חייל היה אומר שחסר לו משהו וישר היה מקבל אותו. השטח המקצועי היה בעקבות הנושא הארגוני באימון חורף 80-81 דדי שכב באוהל עם חוס גבוה יום לפני בוחן לפוגה. את בדיקת הציוד שמגיע לבוחן עשינו בלעדיו, אבל את הבוחן עצמו הוא עשה יחד איתנו, כשהוא מוכיח שהוא לא סתם חרש את הארץ בהכנה לקורס קצינים, והמחלקה לקחה מקום ראשון.

במרץ 81 היינו בקו ברמה. הקצינים היו מפוזרים במוצבים וביקשתי מדדי שימלא במקומי את תפקיד הסמ"פ. דדי נענה לאתגר והעסק רץ כשמאגר התחמושת של הפלוגה גדל והולך.

דדי אהב אתגרים, ולאורך כל התקופה שלנו יחד, אף-פעם לא דרך במקום. באחת השיחות שלנו דיברנו על תכניות שתבואנה אחרי השירות הצבאי. לדדי היה רעיון לעבור קורס קציני ים.

שבוע אח"כ הוא חזר מחבית וסיפר שבירר את הענין, וצריך בשביל זה השכלה שהוא לא טרח לקבל. זה לא שבר אותו הוא פשוט התחיל לתכנן את הלימודים.

אחת מהרבה תוכניות יפות שנקטעו באיבן.

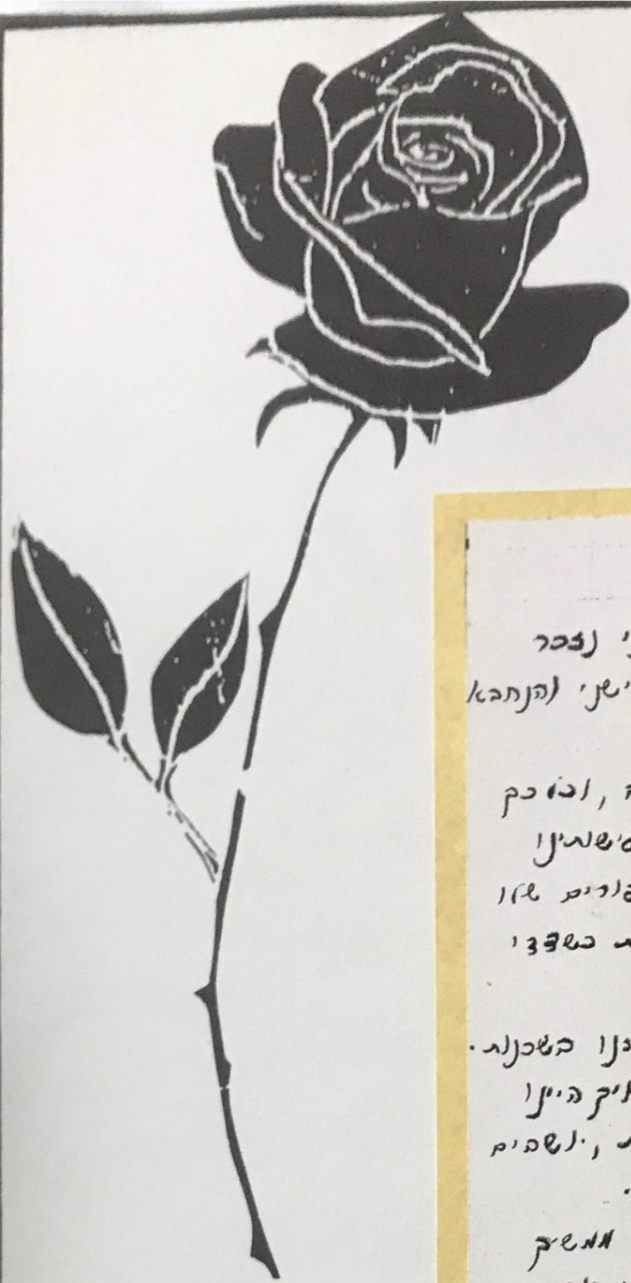
לספר / לשה סבתון

השכול למהפך בגורו נחמד,
פוקדנו השכול בית-אם ובית-אב,
עם שחר יצא לקינוחם קרב -
בא פקר, תם יום - הוא לא יָבֵן.

נרא לקינו, אזור נחמתי,
נרא לקינו, אשכול ימים,
לקינו, הציא! לקינו, היום - יבא!
אין פתח צינור: לול חרש הדמים!

היה לקינו - כאין החרש,
היה - מאנה החונקת פזים,
היה לקינו - הדם סביב השמש,
היה האוהס בקינים.

השכול למחנק בקמק אהלינו,
היה בנחמנו: השכול פלמית -
נרא בנפיו אל מלכת אהלינו,
ני יאין, ני גאין, אש תמיד.

קדי

כשאת מושב זו צפי, בפברואר האמון שאתי נכבד
בו הוא תחילת של צפי. את החוק הכישרוני (הנחבא
של צפי - זא אשכח אעזוב.

צפי אלה תבדוק. בו כן אמר ואורה, ובו כן
שאת קור פניש. בעיתך אהבתי את פנישתינו
קור תפשונו של צפי מתצבנו. את הסיפורים שלו
ואתן ציבורו. סיפורים אמר ואחר אתה כשצפי
היה יסוד אלה.

צפי הוא תבדוק איננו. שצפי יחד (אני) בשכונת
הו תנועה היוצאת לזי קשונת בצפי. אתך היינו
לחיים יוצא שזמנים בקומצים "ויז תבדוק, ילשמים
שאת אמר זמורה, מפבקים וצלחתי.

צפי אתה את הצבא. כשסיפרו שמוא אמשך
כצבא קבץ - שאתי, שאתי, כי יצאתי זכר
תשג זן תצבא.

צפי איננו כבוד. וכשאת מושב צפי אתי נכבד
בתוק.

שמי צפני בדין וצפי כמו צוד ציין שנה
ה = 7/1/82 בדמג תשנ"ב.
אמר זו כי עמדה ופאלג אורה תבדוק ון אפי' מ
של תשיב אתנו. אשמת את גמולו ופוסם
את צפני וצפנו של צפי.

הצבא

פרני בדין
תפצי - בה 59
קדיג - חיים
חצה
לפני, 725445-04

מדינת ישראל
 משרד הבטחון — אגף השיקום
 המחלקה להנצחת החייל

ניסן תשמ"ב
 30.3.82
 תאריך

לכבוד
 שמעון וסירה דייך
 גרושקביץ 3 קריה מוצקין
 חיפה

משפחה יקרה,

במסגרת פעולותינו השונות למען הנצחת זכרם היקר של חללי צה"ל — הננו נוטעים, ביערות של קרן הקיימת לישראל, עצים לזכרם של כל אחד ואחד מגיבורינו, שמסרו את נפשם על הגנת העם והמולדת.

הננו מצדפים לאיגרתנו זו את תעודת הקרן הקיימת לישראל, לנטיעת עץ על שמו של יקירכם.

תשמש תעודה זו אות ומופת, שאזכרו של יקירכם הונצח בנופה של המולדת.

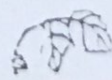
אילן רך זה המסמל את החיים הצעירים שגדעו באיבם, יכה שרשיים ויעלה אמיר — ובצילו יהסו ויגדלו דורות של בונים ושל מגוינים לישראל.

העץ ניטע ביער המגוינים — "יער ברי-כופבא" על-יד יער קנדי בירושלים.

ברגשי לצוד,

זלמן סחייק

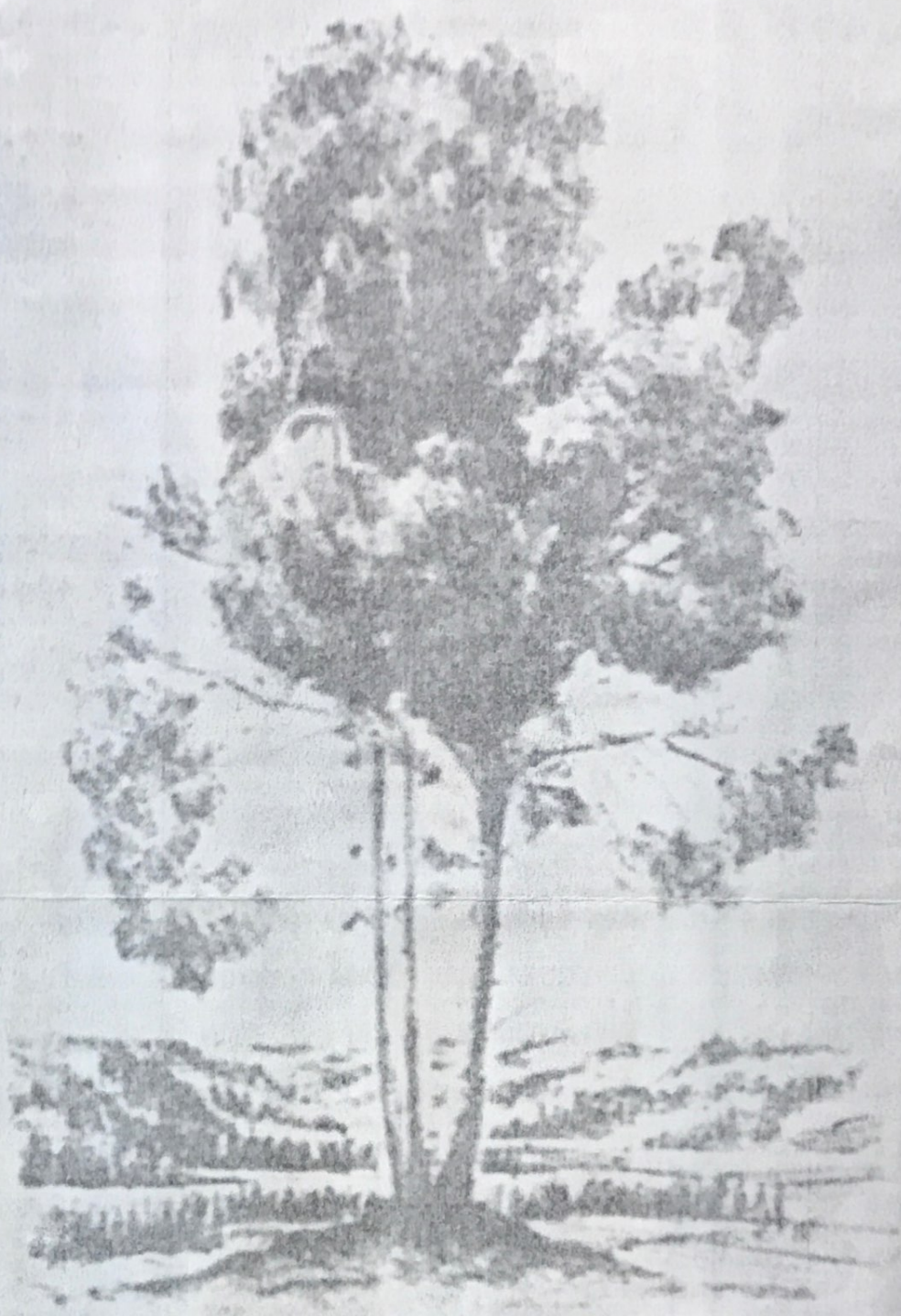
מנהל המחלקה להנצחת החייל

קרו קימת תישא

לזכר בנימיז זאה הרצל יוצר ההסתדרות הציונית

תרומת העצים מקדשת בנימית הארץ ישראל

77 צמר בילי הויזיס

3605102
סמל דיק דוד ול

במחנה לישראל
מטה בנין
ארץ

777 ליי בנין ישראלי - עם השקט - יחסי לטובת הארץ

תרומת עצים

צבא הגנה לישראל
העמות הכללית

תעודת הוקרה וכבוד

לזכו של

סמל דוד דיין זל

אשר נפל בנת פלוי ומקידו ב-צהל
ביום י"ג בטבת התשס"ב

סמל דוד דיין
שרת בשירות הקבע ב-צהל.
הוא ראה את שירותו כשליחות
ונשא בעיסודות ובאחריות.

נכון ועשיר ומעיד, הקדיש עצמו
להגברת כוחו של צהל ולטיפוח רוחו
כאשר טובת העדיפה לפני עיניו.
הוא נפל ואיננו יודע אדעו.
בטפלו הקרב את חייו בבערסה
הגדולה והארוכה לפנין חיזות ישראל.
זכרו יהיה נצוד ענש יחד עם זכרם
של כל עמדי צבא הגנה לישראל.

חטה נתיב, אלוף

ראש עובד/אכא

טו בטבת התשס"ב

טו בינואר 1982

תעודה

3305102 ש. רב"ט ג' דיין דוד שם חי"ר ח"ל

מחזור אוג' 81 עברה קורס מכ"ם חכנית א'

שהסתיים בתאריך 5 נובמבר 81

כבטיס מחנה אמיר

מפקד חבטיס
מפקדו משה - אלי"ם

454650 אל"ם משה ספקטור

חסי אישי דרנה שם

גביע דדי דיין בכדוריד לתיכון קרית חיים

אליפות מזון חיפה בכדוריד לחטיבות הביניים, התנהלה השבוע בקרית מוצקין ב-5 מגרשים שונים, ובסיומם העפילה הקבוצה הראשונה בכל בית למשחקי הגמר. באליפות נטלו חלק 13 קבוצות, 7 מכיתות ח', רב מכיתות ז', מספר שיא בתולדות המדור, בגמר לכיתות ז' התמודדו בני תיכון קרית חיים מול וייצמן קרית מוצקין, כמשחק בו נבח קהל רב שלא היה מבייש את הליגה הלאומית, ובסיומו זכו הבנים של ביה"ס וייצמן 9:12 והוכרו כאלופי המדור.

באליפות לכיתות ח' הנושאת את שמו של דוד (דדי) דיין ז"ל, (בוגר ביה"ס התיכון ק. מוצקין, שנפל בעת מילוי תפקידו) זכתה קבוצת הבנים של תיכון קרית חיים שניצחה את ביה"ס "אחדות" מוצקין 13:16 לאחר קרב צמוד.

בטקס הסיום נשאה ויקי, חברתו של דדי ז"ל, דברים לזכרו, ובסיומו העניקו הוריו את הפרסים לראש הקבוצה המנצחת.

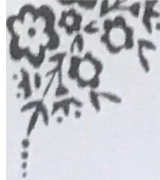

גביע דדי דיין הוענק לקפטן תיכון ק. חיים ע"י הוריו של המנוח

אנדרטה לזכרו של דדי ז"ל שבנו חבריו
 לפלוגה המסייעת גדוד 13 ינואר 1982
 (רמת חגולן כביש צומת ווסט - מסעדה)

לביכור של ציפורה - ציפורה

אין צדיק קשה יותר מאשר לכתוב עם ציפורה תלמידה ונענה לה על וספיק

בפניה כצורה של ציפורה - אכן הציפורה אכן היא עמוקים

יותר מכל מה אפילו יתר מהצדדים הפראו, עבר כבר זמן רב לציפורה

אשר נקלטה ביד אכזרית בפיא י'ו' אכן פאתו של ציפורה לא

היה עין כאלו רק את אלה נפרדת ממנו אהבתו הנפלאה

היה נחלה עמוק עם כל ערבו ואך בעיקר היה עמוק אחר כגורם

כאן מצא את עיניו את סביבתו הטבעית כאן היה עמוק

את כשרו הנפלאים וכאן מצא שם נחמה עמוק וסגולותיו הנפלאות

כי ציפורה אהב את הרעות, זאת שגיל הנעורים ואת הנערה אהבה

העמוקה עמוק ועברו מכלות השעות אלה הם היום-יום, לא היה

אדם בצורה שטא ועזר ע"י פתור כל חבר שנצטרך לעזרה

אפילו ואפילו אהבה עמוקה יבא היה עמוק עמוק עמוק

עזרה אהבה עזרה עזרה אהבה עמוק עמוק עמוק עמוק

אשר עמוקים נבאה ועל קשה ומחוסרת נצטרף נשמה עמוקה

וקרה אהבה נשמה ונבאה עמוק עמוק עמוק עמוק

אין פלא שבו כל כך הרבה חברים ואין פלא שקשה

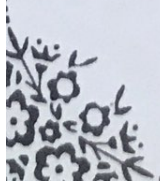
לכלם עמוקים עם הרעיון שצווי אנו,

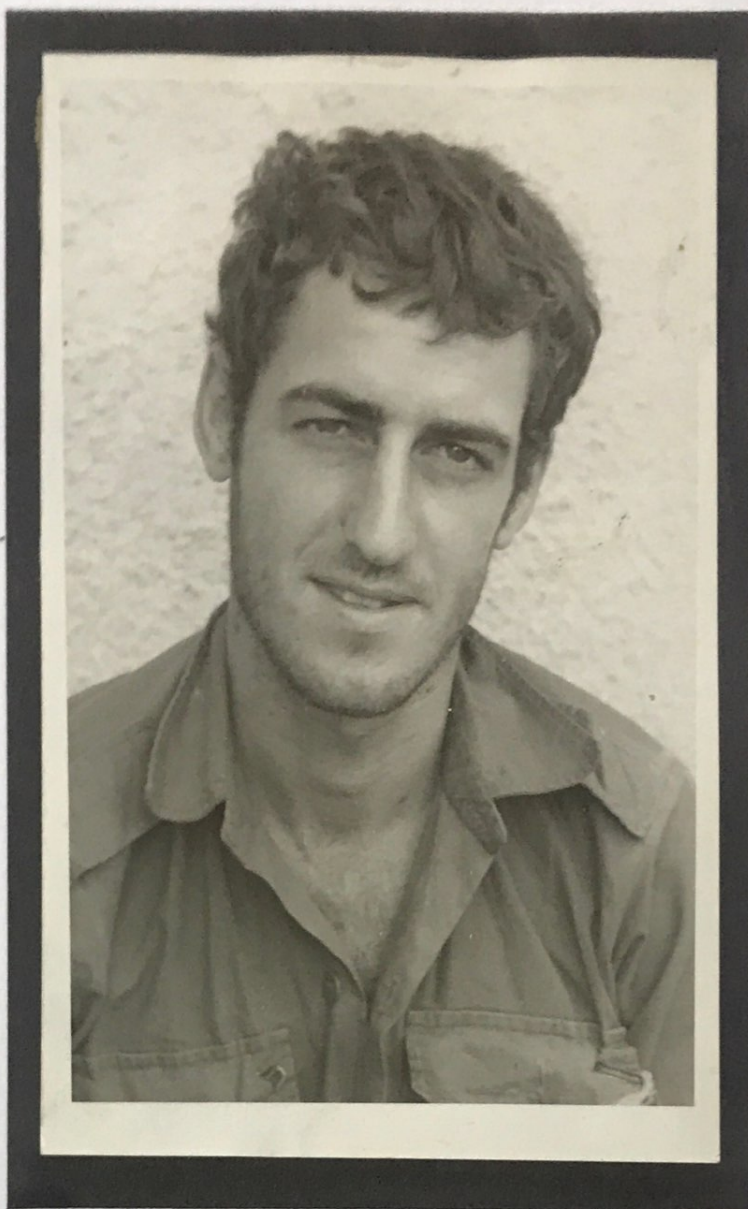
אין ופאתו החביבה וסגולות רבות הנפלאות שלו

תעשה פאתו נשמה עמוקה, יפה ציפורה ברוך

עקב עמוק

ביום אהבה י' אצקן

מישהו, מישהו דואק
דואק אי שט אמצעה
בא והדליק כמה כוכבים
והט נופלים אחד אחד.
אנו סובבים בשתי דרכים שונות.
יום ולינה לאורכם
ציונים ורצפים ומחכים לאות
בנתיבי אבק ולחן.

צמעות של מאכים
מצוה הם בוכים המאכים?
אולי בשל
שנה לא קל
להיות מאכ
בעולם מצוה כל כך

צמעות של מאכים
צמעות שקטות צמעות יפות וצובות
צובות באופק צמעות
ומחפשות ...
מה הן מקשות?

כי שהמאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
מצוה לנו יותר

יְזַכֵּר

יְזַכֵּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בְּדַחַק
וְאֶת חֲזוֹלֵי צְבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יְזַכֵּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְפַּרֵּךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחִמְדַּת הַגְּבוּרָה
וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנַּפֶּשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכוֹת הַפְּבִדוֹת.

יִהְיוּ גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים
חַתוּמֵי בָּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

